

FOLKFÖRSÖRJNINGSMINISTERIET

Helsingfors,

den 14 februari 1946

N:r 18/19/1010.

Avverknings- och anskaffningsprogrammet för bruksvirke under år 1946—47.

I. Allmänt.

Statsrådet har fastställt den mängd bruksvirke, som skall anskaffas och försälas under anskaffningsperioden 1946—47, till 53 miljoner överlåtelsekubikmeter, vilket motsvarar cirka 36 miljoner kubikmeter fast mått. Häri ingår icke lantbrukets husbehovsvirke. Av tabellen i bilaga 1 framgår det nya anskaffningsprogrammet i detalj.

Ovannämnda mängd bruksvirke bör fördelas så, att skogsbruksenheterna inom anskaffningszonen åläggas anskaffnings- och försäljningsplikt på mest ändamålsenliga sätt med iakttagande av i lagen om tryggnad av tillgången på virke och här nedan utfärdade anvisningar.

Anskaffnings- eller försäljningsskyldigheten fastställles för skogsbruksenhetens ägare i form av antingen brännved, travat gagnvirke eller timmer eller för två eller alla tre av dessa bruksvirkesslag. Likväl får beting omfattande både brännved och travat gagnvirke fastställas för skogsbruksenhet endast om båda virkesslagen kunna anvisas samma köpare. Anskaffnings- och försäljningsskyldigheten i fråga om brännved får fullgöras med vanlig kastved eller, med beaktande av här nedan i punkt II nämnda begränsningar, med stubbved eller avfallsved eller, om sådana virkesslag icke erhållas i tillräcklig mängd från skogsbruksenheten, med specialved eller till bränsle avsedd gran- eller tallpappersved, vilken säljes till köpare, som erhållit inköpsrätt till brännved. För specialved och för såsom bränsle försäld pappersved har säljare rätt att erhålla ett pris, som motsvarar priset för pappersved, såsom närmare bestämts i prisbesluten.

Skogsbruksenhetens ägare har möjlighet att framföra sina önskemål angående de slag av bruksvirke, med vilket han önskar fullgöra sin försäljningsskyldighet. Detta önskemål bör han framställa i brev till *kommunens folkförsörjningsnämnd* senast den 10. 3. 1946. Då försäljningsbetinget för anskaffningsperioden 1946—47 vid denna tidpunkt ännu icke är känt, bör härvid utgå från, att det, på vissa undantag när, är av ungefär samma storlek som under anskaffningsperioden 1945—46. Virkesnämnden bör beakta skogsbruksenhetens ägares önskemål, om detta är möjligt inom ramen för det för kommunens område fastställda totala betinget. Skogsägarna erhålla på åtgärd av folkförsörjningsministeriet genom tidningsannons kännedom om denna möjlighet.

1 överlåtelsekubikmeter timmer motsvarar:

- a) 20 kbf barr- eller lövtimmer eller annat virke, som säljes per kbf;
- b) 4 st. järnvägssyllar.

1 överlåtelsekubikmeter travat gagnvirke motsvarar:

- a) 1 lm^3 tall- eller granpappersved eller gruvprops;
- b) 1 lm^3 rullved eller fiberasp.

1 överlåtelsekubikmeter brännved motsvarar:

- a) 1 lm^3 kastved eller brännvedsslanor;
- b) 3 lm^3 stubbved;
- c) 6 lm^3 avfallsvirke.

Ifall betinget fullgöres medelst pappersved, som vid överlåtelsen mätes obarkad, bör därav överlätas 10 % mera än betinget förutsätter.

Med stubbved förstås i detta program kastved av stubbar, fri från mjuk röta och jord, med avfallsvirke från skogen samlat virke av kullfallna trädstammar eller avverkningsavfall samt med specialved kastved av virke, som är lämpligt till gran- eller tallpappersved.

Med anskaffningsperiod avses tiden mellan den 1 juni och den 31 maj följande år.

II. Anskaffningszonen.

Den längsta tillåtna biltransportsträckan är för timmer och travat virke, som skall flottas, 30 km samt för annat virke 50 km. Folkförsörjningsministeriet kan i specialfall bevilja undantag från denna bestämmelse.

Bruksvirke, som lämpar sig för flottning, bör i så begränsad omfattning som möjligt transporteras med järnväg. Bruksvirke, som avverkas på område, beläget på längre eller lika långt avstånd från landsväg eller järnväg som från sådan flottnings- eller pråmled, längs vilken transport av virke kan ordnas till skäliga kostnader, får icke transporteras intill landsväg eller järnväg för fjärrtransport, om icke virket kommer att direkt användas av järnvägen eller virkesnämnden i enskilda fall annorlunda bestämmer.

Den längsta körsträckan med häst är 10 km utom inom Lapplands, Kainuu och Norra Karelen virkesnämnders områden samt inom den del av norra Österbottens virkesnämnds område, som befinner sig norr om Ule älv, där den är 7 km. Då lokala synpunkter det fordra, eller då det gäller skogar, vilkas virkesmassa överstiger medelnivån, kan virkesnämnden bevilja undantag från ovan nämnda längsta körsträcka med häst. För de kommuner, i vilka det råder underskott på hästar, kan folkförsörjningsministeriet på virkesnämndens förslag bestämma, att kortare körsträckor med häst skola tillämpas.

Enligt det ovan sagda inskränker sig anskaffningszonen i *allmänhet*:

a) i fråga om timmer och travat virke, som skall flottas, till skogar belägna på högst 30 km:s köravstånd med bil och 10 km:s (i Lappland o. a. 7 km:s) köravstånd

med häst från järnväg eller pråm- eller flottled; och

b) i fråga om annat bruksvirke till skogar på 50 km:s köravstånd med bil och 10 km:s (7 km:s) köravstånd med häst från järnväg eller pråmled.

Virkesnämnden bestämmer, huruvida tidigare utanför denna zon befintliga stämpningsposter få avverkas.

För lokala förbrukare (kyrkbyarnas invånare, kommunalhem, folkskolor m. fl. förbrukare, mejerier och den lokala industrin) bör ett eget anskaffningsområde i deras omedelbara närhet reserveras med iakttagande av ovan nämnda bestämmelser angående körsträcka med häst. Virkestransport per järnväg är härvid icke alls tillåten.

Stubbved och avfallsvirke får icke transporteras med bil, pråm eller järnväg utan endast med häst för användning i den lokala förbrukningen. Virkesnämnden kan likväl enligt folkförsörjningsministeriets anvisningar på särskilda grunder bevilja tillstånd för bil- och pråmtransport inom virkesnämndens område.

I detta sammanhang meddelar folkförsörjningsministeriet, att brännved får transporteras per järnväg endast till följande platser:

Sydvästra Finlands virkesnämnd:

Åbo
Åbo hamn
Kuppis
Liittois
Räntämäki
Salo
Humppila (smalspåret).

Satakunta virkesnämnd:

Trafikplatserna vid bandelen Björneborg—
Peipohja.
Raumo.

Nyland-Tavastlands virkesnämnd:

Lojo.
Tavastehus.
Imatra Kraft Ab:s spår.
Riihimäki.
Hyvinge.
Jokela.

Kervo.
Savio.
Korso.
Rajamäki.
Forssa.

Norra Tavastlands virkesnämnd:

Trafikplatserna vid bandelen Tammerfors
—Vehmainen.
Trafikplatserna vid bandelen Tammerfors
—Nokia.
Valkeakoski.
Mänttä.

Östra Tavastlands virkesnämnd:

Lahti, endast från Heinola och Vesijärvi
banorna.

Södra Savolax virkesnämnd:

Pieksämäki.

Södra Karelens virkesnämnd:

Voikka.
Kymmene bruk.
Kouvola—Kotka.
Karhula.
Sunila.
Fredrikshamn.
Trafikplatserna vid bandelen Vuoksenniska
—Imatra.
Lauritsala, endast från den närmaste om-
givningen.

Norra Karelens virkesnämnd:

Outokumpu.

Norra Savolax virkesnämnd:

Varkaus.

Mellersta Finlands virkesnämnd:

Jyväskylä.
Vaajakoski.
Lievestuore.
Vihtavuori.
Äänekoski.

Södra Österbottens virkesnämnd:

Seinäjohti.

Kainuu virkesnämnd:

Kajana, endast från den närmaste omgiv-
ningen.

Norra Österbottens virkesnämnd:

Uleåborg.
Brahestad.

Lapplands virkesnämnd:

Kemi.
Torneå.
Rovaniemi.

Helsingfors virkesnämnd:

Trafikplatserna vid bandelen Helsingfors—
Räckhals.
Trafikplatserna vid bandelen Helsingfors
—Köklaks.
Trafikplatserna vid bandelen Fiskars—
Billnäs.

Vasa virkesnämnd:

Vasa.
Jakobstad.
Gamlakarleby.

**III. Uppgifter för de organ, som verk-
ställa anskaffningsprogrammet.**

Virkesnämnden.

Enligt 9 § i lagen om trygghet av till-
gången på virke skall virkesnämnden i
överensstämmelse med folkförsörjningsmi-
nisteriets anvisningar fördela den mängd
bruksvirke, som bestämts att levereras och
säljas från nämndens område, mellan kom-
munerna. Härvid bör virkesnämnden be-
akta den inom kommunens område till
budsstående hästarbetskraften, de från en
kommun till en annan frivilligt skeende
hästförflyttningarna inbegripna, varvid
700 m³ bör anses såsom maximikörmängd
per körduglig häst.

Detta för varje kommun fastställda to-
tala beting meddelar virkesnämnden virkes-
kommissionen både för brännved, travat
gagnvirke och timmer i form av 2 kontin-
genter:

1) den mängd, som skall avverkas från
forststyrelsens och forstliga forskningsan-
staltens skogar, jämte forststyrelsens för-
slag om placering av denna mängd; samt

2) den mängd, som skall säljas från
hemmansskogar, bolags-, kolonisations-
o. a. d. skogar, från kommunernas och för-
samlingarnas skogar ävensom levereras
från andra än i punkt 1 nämnda statssko-
gar.

Virkeskommissionen insänder till virkes-
nämnden förslag om fördelning mellan
skogsbruksenheter, och virkesnämnden

utfärdar därefter försäljningsförständigandena.

Lantbruks- och hushållningssällskapen meddela senast den 20. 2. 1946 till virkesnämnderna, vilka skogar som tillhöra av staten ägda, i lantbruks- eller hushållningssällskapens besittning varande eller under deras övervakning stående lägenheter. Virkesnämnderna böra samtidigt som de meddela virkeskommissionerna ovan nämnda, för varje kommun fastställda mängder insända de av lantbruks- och hushållningssällskapen erhållna lägenhetsförteckningarna. Sedan virkeskommissionerna inkommit med förslag om fördelning av betingen för sagda skogar, bör virkesnämnden meddela deras sammanlagda mängd kommunvis till vederbörande lantbruks- eller hushållningssällskap, som senast den 31. 5. 1946 uppgör eget fördelningsförslag för varje skogsbruksenhet, vilket virkesnämnden enligt prövning fastställer.

Dessutom är det virkesnämndens uppgift att:

- 1) fastställa de landsvägar och delar av dem, till vilka med ovan nämnda begränsningar sådan brännved som transporteras med bil får anskaffas. Virkesnämnden kan även förbjuda transport av bruksvirke i vissa av densamma fastställda flottningsleder eller delar av dem. Virkesnämnden skall tillkännagiva sina enligt denna punkt utfärdade bestämmelser även genom kungörelse på kommunens anslagstavla. Meddelande om kungörelsens anbringande skall ingå i de tidningar, i vilka kommunens officiella kungörelser publiceras;
- 2) vid behov inkomma till folkförsörjningsministeriet med förslag till verkställande av tvångsavverkningar;
- 3) handhava andra åligganden, som för verkställande av avverknings- och anskaffningsprogrammet visa sig vara av nöden.

Forststyrelsen.

Forststyrelsen åligger att såsom i 9 § i lagen om tryggande av tillgången på

virke stadgas, ge virkesnämnderna erforderliga uppgifter angående fördelningen av statens skogar samt skogar tillhörande evangelisk-lutherska och grekisk-katolska trossamfund och deras församlingar samt om samfällighetsskogar. Uppgifter angående genom snabbkolonisationslagen och jordanskaffningslagen uppkomna samfällighetsskogar giver likväl lantbruks- eller hushållningssällskapet. Sagda uppgifter böra insändas senast den 20. 2. 1946.

Skogsvårdsnämnden.

Enligt 9 § i lagen om tryggande av tillgången på virke skall skogsvårdsnämnden för fördelning av anskaffningsbetinget lämna virkesnämnden nödiga uppgifter om skogsbruksenheter inom dess verksamhetsområde.

Virkeskommissionen.

Ett ändamålsenligt förverkligande av avverknings- och anskaffningsprogrammet och en rättvis fördelning av betingen är i hög grad beroende på, huru samvetsgrant virkeskommissionerna utföra sina uppgifter vid fördelningen av betingen.

Virkeskommissionen skall uppgöra förslag om fördelningen av kommunens totalbeting mellan skogsbruksenheter. Virkeskommissionen kan då särskilda skäl så fordra föreslå, från vilket skifte av skogsbruksenheten avverkningen skall verkställas. I fråga om kolonisationsområden bör virkeskommissionen vid föreslående av betingen beakta, att från skogen under den närmaste tiden kommer att uttagas byggnadsvirke. Virkeskommissionen bör hålla sig inom ramen för de två bruksvirkeskontingenter, som virkesnämnden meddelat densamma och den får icke överföra virkesmängder från den ena kontingenten till den andra. Angående placeringen av forststyrelsens och forskningsanstaltens beting må virkeskommissionen till virkesnämnden inkomma med förslag om sådana ändringar, som anses vara av nöden. I fråga om andra skogar skall virkeskommissionen till virkesnämnden på tryckt formulär, vilket virkeskommissionerna erhåller från virkesnämnderna, i form av en detaljerad lägen-

hetsförteckning uppge de skogsbruksenheter eller delar av dem, för vilka försäljningsskyldighet föreslås, ävensom deras ägare samt odlings- och skogsareal. I olika kommuner står för detta ändamål olika slags material till förfogande. I mån av möjlighet skall arealen växtlig skogsmark användas. Inom kommunernas område skall likväl beträffande samtliga skogsbruksenheter samma klassificeringsgrunder för skogsmarken iakttagas. I de kommuner, där tillräckligt noggrann klassificering av skogsmarken i och för beskattning verkställt, kunna beskattningsklasserna I—IV användas, och klass V samt impediment bortlämnas.

För arbetets utförande bör kommissionens ordförande av skogsvårdsnämnderna, de kommunala kanslierna, skogsvårdsföreningarna m.fl. införskaffa allt för betydande av saken nödigt material, såsom kartor, lägenhetsförteckningar o.s.v. För anskaffning av erforderliga ekonomiska eller sockenkartor kunna ordförandena vända sig till skogsvårdsnämnderna.

Virkeskommissionen bör vid behov höra sakkunniga och genom en eller flera medlemmar låta verkställa syn.

IV. Fördelningen av det per kommun fastställda totala betinget.

För fördelning av det per kommun fastställda totala betinget grupperas skogsbruksenheter såsom följer:

- A. Enskilda skogsbruk, vilka indelas i:
- a) egentliga hemmansskogar, vilkas ägare såsom sitt huvudsakliga yrke bedriva lantbruk, och
 - b) egentliga hemmansskogar, vilkas ägare såsom sitt huvudsakliga yrke bedriva annan verksamhet än lantbruk, samt skogar, till vilka lantbruk icke är anslutet.

Till grupp a) höra även:

staten tillhöriga lägenheters skogar, vilka äro i lantbruks- och hushållningssällskapens besittning eller stå under deras övervakning och vilka anskaffats med stöd av jordanskaffningslagen, snabbkolonisationslagen

med avseende på den förflyttade befolkningen eller lagen om vanhävda lägenheter;

staten tillhöriga lägenheters skogar, vilka äro i lantbruksministeriets kolonisationsavdelnings omedelbara besittning och vilka anskaffats och bildats med stöd av 1936 års kolonisationslag eller tillhöra av staten till enskilda utarrenderade boställen.

Till grupp a) eller b) höra även:

skogar tillhörande sådana bolag, samfund och andra sammanslutningar, vilka icke såsom näringsfång idka träförädlingsindustri eller handel med trävaror.

B. Skogar, tillhörande sådana bolag, samfund eller sammanslutningar, vilka såsom näringsfång bedriva träförädlingsindustri eller handel med trävaror.

C. Kommunernas och församlingarnas skogar.

D. Statens skogar, vilka indelas såsom följer:

- a) forststyrelsen och forstliga forskningsanstalten underlydande skogar,
- b) övriga statsskogar.

För den händelse endast en del av en skogsbruksenhet befinner sig inom virkesnämndens område, skall den anses såsom särskild skogsbruksenhet.

Vid fördelning av anskaffningsbetinget mellan de olika kommunerna bör förfaras på följande sätt:

Till gruppen D a hörande skogar:

På basen av forststyrelsens förslag under rättar virkesnämnden virkeskommissionen om det totala beting, som fastställts för kommissionens verksamhetsområde, och om placeringen av detsamma. Virkeskommissionen inkommer till virkesnämnden med nödigbefunnna anmärkningar angående placeringen av betinget.

Övriga (till grupp A, B, C och D b hörande) skogar:

Virkeskommissionen verkställer fördelningen mellan ovannämnda grupper såsom följer:

a) först konstateras den inom anskaffningszonen befintliga växtliga (till I—IV skatteklassen hörande) skogsarealen och dess fördelning på de olika grupperna;

b) därefter verkställs en av husbehovsförbrukningen föranledd reduktion av skogsarealen, varvid bilaga 2 användes såsom vägledning. För hemmansskogarnas del uträknas reduktionsbeloppet som en summa för alla de lägenheter, vilka falla inom anskaffningszonen. Denna summa fås sålunda, att antalet av dessa lägenheter multipliceras med det tal ur förenämnda bilaga 2, som anger huru stor skogsareal en sådan lägenhet, vars åkerareal motsvarar ifrågavarande lägenhetens medeltal, behöver för täckandet av sitt

e) sålunda erhålles den s.k. *justerade försäljningsarealen*;

f) då det för kommunen fastställda totala betinget, med undantag av de mängder, som tillkomma gruppen D a, divideras med den justerade arealen, erhålles *grundbetinget* per hektar justerad areal;

g) genom att de justerade försäljningsarealerna multipliceras med det i punkt f) nämnda grundbetinget, erhålles slutligen anskaffningsbetingens totala mängd i överlåtelsekubikmeter för de olika skogsbruksgrupperna;

h) betinget per ha försäljningsareal för varje skogsbruksgrupp inom anskaffningszonen erhålles genom att grundbetinget per

Ägargrupp	Skogsmark inom anskaffningszonen ha	Reduceras på grund av husbehovsförbrukning ha	Försäljningsareal ha	Multiplikator	Den justerade försäljningsarealen ha	Grundbeting per justerad försäljningsareal m ² /ha	Beting sammanlagt m ²	Beting per försäljningsareal m ² /ha
	a	b	c	d	e	f*)	g	h
			a—b		c × d		e × f	
Aa	7,000	950	6,050	1.0	6,050	3.47	20,994	3.47
Ab	600	—	600	1.5	900	3.47	3,123	5.21
B	1,800	120	1,680	1.5	2,520	3.47	8,744	5.21
C.	400	50	350	1.5	525	3.47	1,822	5.21
Db	2,200	—	2,200	2.0	4,400	3.47	15,268	6.94
Sammanl.	12,000	1,120	10,880	—	14,395	—	49,951	—
Da							8,000	
Kommunens totala beting avrundat							58,000	

*) 50,000: 14,395=3.47

husbehov. Övriga skogsbruksgruppers hemförbrukning bör däremot uppskattas lägenhetsvis och sammanräknas. De sålunda erhållna talen avdragas från de ursprungliga arealerna;

c) den sålunda erhållna nya arealen kallas *försäljningsareal*;

d) försäljningsarealerna multipliceras med följande multiplikatorer:

1) till grupp A a hörande hemmansskogar med 1,0;

2) till grupp A b, B och C hörande skogar med 1,5;

3) till grupp D b hörande skogar med 2,0;

hektar justerad areal multipliceras med ovan i punkt d nämnda multiplikatorer.

Ovan relaterade tillvägagångssätt är det samma som i det tidigare avverknings- och anskaffningsprogrammet, till vilket här endast några klarläggande detaljer fogats. Tillvägagångssättet framgår av följande exempel:

Anskaffningszonen för kommunen K, belägen inom norra Tavastlands skogsvårdsnämnds område, har beräknats till 12.000 ha, varvid till grupp D a hörande skogar icke beaktats, och är fördelad på olika skogsbruksgrupper på följande sätt: hemmansskogar A a 7.000 ha och A b 600

ha, bolagsskogar 1.800 ha, kommunens och församlingens skogar 400 ha samt statens skogsbruksenheter hörande till gruppen D b 2.200 ha. Kommunens beting för dessa skogsbruksgruppers del har virkesnämnden fastställt till 50.000 överlåtelse-m³, vartill kommer den mängd 8.000 överlåtelse-m³, som fastställts för forststyrelsens och forstliga forskningsanstaltens skogar i kommunen.

Grupp A omfattar 95 lägenheter, vilkas husbehovsförbrukning bör observeras. Lägenheternas odlingsareal utgör i medeltal 10 ha. Ur norra Tavastlands skogsvårdsnämnds kolumn i bilaga 2 framgår, att för en lägenhet med denna odlingsareal för husbehov erfordras avkastningen från en skogsmark om i medeltal 10 ha. Den totala areal, som skall avdragas, utgör således $95 \times 10 = 950$ ha.

I grupp B finnas 5 lägenheter, vilkas sammanräknade hemförbrukningsareal enligt bilaga 2 utgör 120 ha.

I grupp C finnas 3 lägenheter, vilkas sammanräknade hemförbrukningsareal enligt bilaga 2 utgör 50 ha.

I grupp A b och D b förutsättes i exemplet icke hemförbrukning.

Vid tilldelning av beting åt en skogsbruksenhet avdrages från dess inom anskaffningszonen fallande verkliga skogsareal en så stor areal, som lägenheten med beaktande av sin åkerareal behöver för tillfredsställelse av sitt husbehov. Bilaga 2 användes härvid såsom *vägledning*. Resten multipliceras med hektarbetinget, varvid den ifrågavarande skogsbruksenhetens s.k. *ojusterade beting* erhålles.

Detta avdrag göres icke, om det anses, att lägenhetens husbehov utan men kan fyllas från en utanför anskaffningszonen belägen del av skogsbruksenheten.

Virkeskommissionen skall härefter föreslå betingen för olika skogsbruksenheters ägare och därvid omräkna det ojusterade betinget med beaktande av följande synpunkter:

1) Ett enbart på basen av arealen uträknat ojusterat beting är icke såsom sådant

garanti för en rättvis fördelning av försäljningsskyldigheten, utan även storleken av *skogarnas virkesförråd, deras tillstånd och deras produktivitet* måste ovillkorligen beaktas. Härvid bör likväl undvikas, att sådana länge skötta och därför i gott växtskick befintliga skogar, på vilka vi måste grunda vår virkesproduktion under de närmaste årtiondena, alltför mycket ansträngas i synnerhet genom brännvedsavverkningar. *Vid fastställandet av avverkningsbetingen bör den största uppmärksamhet ägnas åt att skogar med nedsatt produktion bringas under avverkning.*

2) I alldeles speciella fall kan virkeskommissionen föreslå, att intet beting fastställles för en viss skogsbruksenhet.

3) Efter den 21 juni 1940 sålda mängder och verkställda avverkningar böra i skälig mån beaktas vid fastställandet av försäljningsskyldigheten. De mängder, som sålts för fullgörande av tidigare beting, minska icke anskaffnings- och försäljningsskyldigheten, även om de ännu äro oavverkade.

4) Om efter justeringarna summan av betingen för de olika skogsbruksenheterna är mindre eller större än det för kommunen fastställda totala betinget, utjämnas densamma enligt prövning.

5) De mängder bruksvirke, som sålts utöver det för anskaffningsperioden 1945—46 fastställda betinget, räknas skogsägaren till godo vid fastställande av betinget för anskaffningsperioden 1946—47, för så vitt köpet ingåtts före den 1. 2. 46 och säljaren senast den 28. 2. 1946 till virkesnämnden inlämnat tillförlitlig utredning över den mängd bruksvirke han sålt utöver betinget. Virkesnämnderna böra underrätta virkeskommissionerna om dessa mängder. Sedan virkeskommissionen på ovan relaterat sätt fått sitt förslag färdigt, jämföras de sålunda erhållna talen för varje skogsbruksenhets vidkommande med de önskemål ägarna av skogsbruksenheter eventuellt framlagt samt göras de ändringar, som det totala betinget tillåter och vilka av virkeskommissionen befinnas skäliga.

Virkesnämnden kan, ifall någon skogsägare inom anskaffningsdistriktet har flera lägenheter eller skogsskiften, på ansökan bevilja honom rätt att koncentrera avverkningarna av det sammanräknade betinget på endast en del av dessa. Härvid bör virkesnämnden förvissa sig om, att förutsättningarna för arbetenas utförande äro åtminstone lika goda som om avverkningen skulle fördelas på alla skogsskiften eller lägenheter.

Virkesnämnden skall tillkännagiva de anskaffnings- och försäljningsförståndiganden, som den givit, genom kungörelse på kommunens anslagstavla samt genom brev, som adresserats till skogsbruksenhetsens ägare, eller om denna icke är känd, till fastigheten. Om kungörelsens anbringande på kommunens anslagstavla skall meddelande ingå i de tidningar, i vilka kommunens officiella kungörelser publiceras.

V. Fullgörandet av betingen.

Ägare av skogsbruksenhet bör fullgöra sin försäljningsskyldighet genom att med köpare av bruksvirke ingå leveransavtal, vari han förbinder sig att från sin skogsbruksenhet anskaffa fastställd mängd bruksvirke, eller genom att till köparen överlåta avverkningsrätt till sagda mängd bruksvirke.

Försäljning mot tillståndsbevis (forststyrelsen) räknas icke såsom fullgörande av betinget, såframt icke köparen innehar av chefen för anskaffningsdistriktet utfärdat inköpstillstånd.

Försäljning, omfattande mindre än 25 stammar, räknas icke såsom fullgörande av betinget, såframt icke det totala betinget understiger denna mängd eller köparen innehar av chefen för anskaffningsdistriktet beviljad köprätt eller virkesnämnden annorlunda bestämmer.

VI. Särskilda bestämmelser.

1. Virkesanskaffningsmyndigheterna böra stå i kontakt med jordinlösningsmyndigheterna vid behandling av hithörande ärenden.

2. Enligt av Lantbruksministeriets kolonisationsavdelning utfärdade föreskrifter böra jordinlösningsnämnderna senast den 1. 3. 1946 underrätta virkesnämnderna om, från vilka lägenheter, huru mycket, samt från vilka delar av lägenheten jord kommer att inlösas.

För så vitt jordinlösningsnämnderna förfara på detta sätt, böra virkesnämnderna fastställa betinget särskilt för den del, som inlöses för kolonisationsändamål, och särskilt för den övriga delen av lägenheten, varvid förstnämnda del alltid räknas till grupp A a.

3. Om från skogsbruksenheten, sedan betinget fastställts, avskiljes eller överlåtes en del för kolonisation, fördelar sig betinget i proportion till skogsarealen och skogens virkesbestånd.

Om säljaren förbehållit sig rätt till virke från det överlåtna området, räknas detta i första hand såsom fullgörande av det för området fastställda försäljningsbetinget.

4. Med den genom röjning erhållna stubbveden fullgöres försäljningsbetinget för brännved endast för en lägenhet eller lägenhetsgrupp med i detta anskaffningsprogram tidigare föreskrivna begränsningar.

5. Med vid röjning erhållet stamvirke kan, för så vitt virkesnämnden på ansökan icke annorlunda bestämmer, försäljningsbetinget fullgöras endast inom samma kommuns område.

6. Ägare av skogsbruksenhet, som på grund av jordinlösningsnämndens beslut om tvångsinlösnung eller uppmaning till försäljning överlåter byggnadsvirke för användning annorstädes än på det egna området, får räkna detta såsom fullgörande av försäljningsbetinget.

7. Virkesnämnden kan på ansökan bestämma, att försäljningsbetinget får fullgöras med tjärved av stubbar sålunda, att 1 m³ härvid motsvarar 1 överlåtelse-m³.

8. Folkförsörjningsministeriet kan bevilja undantag från de i detta anskaffnings- och avverkningsprogram ingående bestämmelserna.

9. Om skogsägare under anskaffningsperioden 1946—47 säljer bruksvirke utöver försäljningsbetinget, tages detta i beaktande såsom förskottsöverlåtelse inom ramen för de anskaffningsprogram, som senare eventuellt komma att utfärdas. Folkförsörjningsministeriet utfärdar senare vid behov närmare anvisningar i saken.

VII. Tidtabell.

Folkförsörjningsministeriet meddelar fördelningen mellan virkesnämnderna av den mängd bruksvirke, som skall anskaffas och säljas, senast den 20. 2. 1946.

Virkesnämnderna böra uppgiva de per kommun fastställda mängderna för virkeskommissionerna senast den 28. 2. 1946.

Virkeskommissionerna böra inlämna förslag till fördelning av betingen till virkesnämnderna senast den 30. 3. 1946.

Virkesnämnderna böra utfärda försäljningsförståndigandena för skogsägarna senast den 15. 4. 1946.

Skogsägare bör avsluta köp inom 14

dygn efter det den, som erhållit inköpsrätt, inlämnat sitt anbud.

Sådana skogsägare, som på annat sätt än i och för leveransförsäljningar själva i egna skogar verkställa avverkningar för fullgörande av försäljningsskyldigheten, böra före den 30. 6. 1946 till vederbörande virkesnämnder inlämna utredning över de fastigheter, sortiment och virkesmängder, i fråga om vilka de själva önska uppträda som anskaffare resp. försäljare på rot för att fullgöra sin försäljningsskyldighet.

Skogsägares möjlighet att inom föreskriven tid framkomma med önskemål i fråga om de slag av bruksvirke, med vilka han önskar fullgöra sin skyldighet, har berörts ovan i punkt I.

I särskilda fall kan folkförsörjningsministeriet fastställa från de ovannämnda avvikande terminer.

Ifall köparen givit sitt anbud på basen av gällande pris och köp trots detta icke avslutats inom föreskriven tid, skall virkesnämnden föreslå tvångsavverkning inom ifrågavarande skogsbruksenhet.

Folkförsörjningsminister Kaarlo Hillilä.

Avdelningschef N. A. Osara.

Virkesnämnden	Brännved			Travat gagnvirke			Timmer			Sammanlagt		
	Staten	Övriga	Sammanl.	Staten	Övriga	Sammanl.	Staten	Övriga	Sammanl.	Staten	Övriga	Sammanl.
	1,000-tal överlåtelse-m³											
SW. Finland	12	988	1.000	15	282	297	23	780	803	50	2.050	2.100
Satakunta	62	1.038	1.100	80	495	575	108	917	1.025	250	2.450	2.700
Nyland-Tavastland	35	1.965	2.000	39	636	675	76	949	1.025	150	3.550	3.700
N. Tavastland	109	1.491	1.600	173	997	1.170	188	942	1.130	470	3.430	3.900
Ö. Tavastland	36	1.064	1.100	55	787	842	79	979	1.058	170	2.830	3.000
S. Savolax	34	1.566	1.600	51	879	930	75	995	1.070	160	3.440	3.600
S. Karelen	4	1.196	1.200	6	699	705	10	685	695	20	2.580	2.600
Ö. Savolax	28	972	1.000	39	551	590	73	737	810	140	2.260	2.400
N. Karelen	322	978	1.300	448	982	1.430	630	1.140	1.770	1.400	3.100	4.500
N. Savolax	56	1.244	1.300	109	1.921	2.030	115	1.355	1.470	280	4.520	4.800
Mell. Finland	138	1.162	1.300	192	1.848	2.040	270	1.390	1.660	600	4.400	5.000
S. Österbotten	54	1.046	1.100	54	497	551	72	577	649	180	2.120	2.300
Mell. Österbotten	195	305	500	195	295	490	260	150	410	650	750	1.400
Kainuu	398	102	500	871	459	1.330	461	109	570	1.730	670	2.400
N. Österbotten	445	555	1.000	625	455	1.080	430	190	620	1.500	1.200	2.700
Lappland	650	150	800	1.000	190	1.190	950	160	1.110	2.600	500	3.100
Helsingfors	7	893	900	10	335	345	13	442	455	30	1.670	1.700
Vasa	5	595	600	7	143	150	8	142	150	20	880	900
Åland	—	100	100	—	80	80	—	20	20	—	200	200
Sammanlagt	2.590	17.410	20.000	3.969	12.531	16.500	3.841	12.659	16.500	10.400	42.600	53.000

Den skogsareal som i medeltal skall reserveras för ett hemmans husbehovsförbrukning.

Skogsvårdsnämnd	Åkerareal i ha																			
	2	4	6	8	10	12	14	16	20	25	30	40	50	60	70	80	90	100	150	200
	Hemförbrukningen motsvarande skogsareal i ha																			
SW. Finland	3	5	5	6	7	8	8	9	10	11	13	16	19	22	26	29	32	35	51	66
Satakunta	5	7	8	10	11	12	13	14	16	19	21	27	32	37	42	47	51	56	79	102
Nyland-Tavastland	3	5	5	6	7	8	8	9	10	11	13	16	19	22	26	29	32	35	51	66
N. Tavastland	5	7	8	9	10	11	11	12	14	15	17	21	24	27	30	33	36	38	53	66
Ö. Tavastland, W. om Päijänne ..	3	4	5	6	6	7	8	9	10	12	14	18	21	24	27	30	34	36	52	67
” ” ” ” ..	6	8	9	10	11	11	12	13	14	15	17	19	21	24	27	30	34	36	—	—
S. Savolax, Ö. Savolax	6	8	11	13	15	17	19	21	24	29	33	40	47	54	61	67	73	79	—	—
S. Karelen	6	9	10	12	13	14	15	16	17	19	21	24	26	28	30	33	36	39	57	72
N. Karelen	16	18	19	19	20	21	22	23	24	26	28	32	35	39	43	47	50	55	—	—
N. Savolax	13	16	18	20	22	23	25	27	30	35	40	48	56	65	74	81	90	98	140	179
Mell. Finland	8	10	12	14	16	18	20	21	24	28	31	37	41	46	50	55	58	62	—	—
S. Österbotten																				
W. slättbygden	4	6	8	9	10	12	13	14	16	18	20	23	26	29	33	35	38	41	55	70
Ö. skogsbygden	12	13	14	14	16	16	17	18	19	22	24	27	30	33	36	—	—	—	—	—
Mell. Österbotten	11	15	18	20	22	25	27	29	32	36	40	47	53	59	64	68	74	77	—	—
Kainuu	25	34	41	47	51	55	60	64	72	80	88	100	112	123	131	—	—	—	—	—
N. Österbotten																				
Kustbygden	11	14	17	18	20	22	23	24	27	29	32	35	38	41	43	46	48	50	—	—
Inlandet	25	32	39	44	49	53	57	62	69	75	82	92	102	110	—	—	—	—	—	—
Lappland	47	54	62	67	71	74	79	82	90	96	104	118	131	143	—	—	—	—	—	—
Helsingfors	4	5	6	8	9	10	11	12	14	16	19	23	27	32	36	41	45	49	71	91
Vasa	4	6	7	9	10	11	12	13	14	16	19	22	25	27	31	33	36	38	54	67
Åland	3	5	5	6	7	8	8	9	10	11	13	16	19	22	26	29	32	35	51	66

